

Sygn. akt I ACa 710/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jolanta Terlecka
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Zbigniew Grzywaczewski
Protokolant	st. sekr. sąd. Aneta Dudek

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej
z siedzibą w W. (poprzednio (...) Spółce Akcyjnej w W.)

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 20 lipca 2012 r., sygn. akt I C 107/10

I. zmienia w zaskarżony wyrok:

a) w punkcie I w ten sposób, że podwyższa zasądzone zadośćuczynienie z kwoty 45.000 zł do kwoty 90.000 (dziewięćdziesiąt tysięcy) zł z ustawowymi odsetkami od 16 listopada 2009 r. do dnia zapłaty;

b) w punkcie III w ten sposób, że zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem kosztów procesu;

c) w punkcie IV i V w ten sposób, że podlegającą ściągnięciu od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 3.486 zł podwyższa do kwoty 7.262 (siedem tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa) zł;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 2.250 (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem nieuiszczonej przez powódkę opłaty od apelacji.

IACa 710/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 lipca 2012r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. (obecnie Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.) na rzecz E. K. zadośćuczynienie w kwocie 45.000zł z ustawowymi odsetkami od daty wyroku, w pozostałej części powództwo oddalił i zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

W dniu 6 lipca 2004r. powódka została potrącona przez samochód. W szpitalu przebywała od 6 do 21 lipca 2004r. z rozpoznaniem: otwarte złamanie lewej kości ramiennej, złamanie kości łonowej prawej, złamanie prawej strzałki, brzeżne złamanie kłykcia bocznego prawej piszczeli, rana płatowa okolicy czołowej lewej, rana tłuczona okolicy potylicznej, stłuczenie lewej голени, wstrząśnienie mózgu.

Następnego dnia po wypadku była leczona operacyjnie. Wykonano repozycję lewego ramienia, które ustabilizowano prętem śródszpikowym. Wykonano zabieg operacyjny prawego kolana, prawą kończynę unieruchomiono opatrunkiem gipsowym, który zdjęto po upływie 3 tygodni i kończynę unieruchomiono tutorem stabilizującym na około 6 miesięcy. Przez okres około miesiąca powódka nie chodziła, leżała w łóżku. Potem poruszała się za pomocą 2 lasek, a po 3 miesiącach jedną.

Po wypisie ze szpitala powódka odczuwała bóle i zawroty głowy. Z powodu zawrotów upadła i doznała urazu ze złamaniem kości nosa.

W dacie wypadku powódka miała 28 lat, opiekowała się dwuletnią córką.

W ocenie Sądu Okręgowego rozmiar krzywdy doznanej przez powódkę uzasadnia przyznanie jej zadośćuczynienia w kwocie 50.000zł i uwzględniają kwotę 5.000zł wypłaconą przez ubezpieczyciela należna powódce kwota wytnosi 45.000zł (art. 445 § 1 kc).

Od tego wyroku w części oddalającej powództwo ponad kwotę 45.000zł oraz odsetek powódka złożyła apelację zarzucając:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzekania przez przyjęcie, że kwota 45.000zł jest adekwatna do doznanej przez powódkę krzywdy;
- naruszenie art. 445 § 1 kc poprzez nieprzyznanie odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia;
- naruszenie art. 481 § 1 kc w zw. z art. 445 kc oraz art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Wskazując na powyższe powódka wnosila o zmianę zaskarżonego wyroku i podwyższenie zasądzonej kwoty do 90.000zł z odsetkami od dnia 8 lipca 2005r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja w zakresie zadośćuczynienia jest zasadna.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił wszystkie okoliczności mające wpływ na ustalenie sumy zadośćuczynienia, co jednak nie znalazło odzwierciedlenia w kwocie przyznanej powódce z tego tytułu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego kwota 50.000zł jest rażąco zaniżona w stosunku do krzywdy jakiej doznała powódka.

Należy wziąć pod uwagę, iż nie tylko cierpienia fizyczne jakich doznała powódka były znaczne, ale również psychiczne, związane ze stresem pourazowym, a przede wszystkim z ograniczonym kontaktem z najbliższymi głównie dwuletnią córką, którą przez wiele miesięcy nie mogła się opiekować.

Zgodnie z opinią biegłego ortopedy obrażenia jakich doznała powódka trwale zmniejszyły jej sprawność fizyczną i nie istnieje możliwość powrotu zdrowia do stanu sprzed wypadku. Kolano jest niestabilne, co może być powodem okresowego nasilenia dolegliwości bólowych oraz rozwoju wczesnych zmian zwyrodnieniowych i wymaga systematycznych ćwiczeń. Powódka nie powinna dźwigać ciężkich przedmiotów, chodzić po schodach, po nierównym terenie. Ma ograniczoną sprawność lewego ramienia (czynności wymagające unoszenia kończyn do góry). Powódka w dacie wypadku miała 28 lat, a zatem jeszcze przez długi czas będzie żyła z tymi ograniczeniami, które zdecydowanie obniżają komfort życia.

W świetle powyższego, w ocenie Sądu Apelacyjnego, żądana przez powódkę tytułem zadośćuczynienia kwota 90.000zł, ponad kwotę wypłaconą przez ubezpieczyciela, jest odpowiednia do doznanej przez nią krzywdy i spełnia swoją funkcję kompensacyjną.

Apelacja w zakresie odsetek jest częściowo zasadna.

Brak było podstaw do zasądzania odsetek od daty wyroku skoro w trakcie postępowania przed Sądem Okręgowym nie miały miejsca żadne zdarzenia, które zwiększałyby rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy, a tym samym miałyby wpływ na wysokość zadośćuczynienia. Nie można również przyjąć, iż pozwany popadł w opóźnienie z dniem 8 lipca 2005r. jak tego chce powódka. Datę taką nosi pismo ubezpieczyciela o zakończeniu postępowania likwidacyjnego. Należy jednak zauważyć, iż powódka w postępowaniu likwidacyjnym nie sprecyzowała swojego roszczenia i nie żądała konkretnej kwoty. Sprecyzowanie roszczenia nastąpiło dopiero w piśmie z 9 listopada 2009r., które wpłynęło do pozwanego 12 listopada 2009r. Odsetki należą się zatem powódce od 16 listopada 2009r. tj. od dnia następnego po pływie 3 dni wskazanych na zapłatę w wezwaniu (art. 445 kc).

Z tych względów i na podstawie art. 386 § 1 kpc, art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.